

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2006/11/250

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van [appellant], tegen de beslissing van 23 mei 2006 van de Examencommissie voor de opleiding Bedrijfswetenschappen van de faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, verder te noemen verweerster, om het verzoek van appellant om hem een extra tentamen gelegenheid te bieden voor het onderdeel Statistiek I behorend tot het premastervak Kwantitatieve Methoden voor Business Administration, niet te honoreren.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appellant heeft bij beroepschrift van 18 juni 2006, ingekomen op 22 juni 2006, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 23 mei 2006 om hem geen extra tentamen gelegenheid te bieden voor het onderdeel Statistiek I.

Op 23 juni 2006 is het beroepschrift toegezonden aan verweerster met de mededeling dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant uitgenodigd voor een gesprek op 29 juni 2006. Dit heeft niet geleid tot een minnelijke schikking.

Verweerster heeft een verweerschrift d.d. 29 juni 2006 ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 7 juli 2006.

Appellant verscheen in persoon.

Verweerster werd vertegenwoordigd door [...], secretaris Examencommissie opleiding Bedrijfswetenschappen.

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. FEITEN EN GESCHIL

Appellant is in het studiejaar 2005-2006 ingeschreven als student van de premaster opleiding Business Administration. Hij behaalde voor het tentamen Statistiek I in oktober 2005 het cijfer 2,7 en in december 2005 het cijfer 4,6. Bij brief van 8 mei 2006 heeft appellant verweerster verzocht hem een tweede herkansing voor het onderdeel Statistiek I te geven omdat hij zich tengevolge van verergerde neklachten niet optimaal voor de voorbereiding had kunnen inzetten.

Per e-mailbericht van 23 mei 2006 heeft verweerster appellant bericht dat zij hem geen extra tentamen gelegenheid kan bieden. Verweerster heeft daarbij aangegeven in de door appellant aangegeven argumenten geen reden te zien om voor hem af te wijken van de geldende regels.

Tegen de beslissing van 23 mei 2006 is onderhavig beroep gericht.

III. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Appellant voert aan dat hij tijdens de voorbereiding van het tentamen Statistiek I leed onder verergerde neklachten die mogelijk zijn veroorzaakt door overbelasting. Als gevolg hiervan kon hij zich moeilijk concentreren en niet optimaal studeren. Appellant bezocht in oktober en november 2005 een chiropractor die een medische verklaring opstelde waarin de verergering van de neklachten staat aangegeven. Appellant meent dat uit zijn overige cijfers blijkt dat hij het niveau op gebied van Statistiek en Wiskunde wel aankan en dat er voldoende reden is voor een extra herkansing. Appellant heeft na de herkansing geen contact opgenomen met de studieadviseur en niet eerder een extra herkansing aangevraagd omdat hij eerst het verloop van zijn neklachten wilde afwachten.

Verweerster geeft aan dat op grond van de OER alle onderdelen van het premasterprogramma (45 ects) uiterlijk op 31 augustus van het lopende studiejaar met een voldoende moeten zijn afgerond en dat voor elk onderdeel 2 tentamenmogelijkheden geboden worden. Daartoe is besloten omdat studenten in het premasterjaar dienen aan te tonen dat zij in staat zijn te voldoen aan zowel de diepgang van de gestelde eisen als het werktempo dat van hen wordt verwacht in het masterjaar. De beleidsvrijheid om in voorkomende gevallen van het in de OER gestelde af te wijken is beperkt door enerzijds het streven om willekeurig te voorkomen en anderzijds de gedachte dat welbewust de jaartermijn voor afronding in de OER is vastgelegd waarbij niet 60 maar 45 ects gelden. Vandaar dat slechts bij hoge uitzondering en bij zeer bijzondere omstandigheden van de in de OER gestelde grenzen wordt afgeweken. Nog op 21 februari 2006 heeft verweerster alle premasterstudenten per e-mail bericht dat op grond van de hardheidsclausule een extra herkansing kan gegeven worden ingeval van bijzondere persoonlijke omstandigheden waarbij de student langere tijd niet heeft kunnen studeren en tentamens heeft kunnen afleggen.

Appellant wist reeds in december 2005 dat hij niet aan de eisen kon voldoen doch heeft eerst in mei 2006 om een extra herkansing verzocht. In de periode van tentaminering is geen contact met de studieadviseur gezocht. De verklaring van de chiropractor dateert van 3 mei 2006, derhalve van 4 en 6 maanden ná het tentamen Statistiek I. Volgens verweerster zijn er geen bijzondere persoonlijke omstandigheden in het geding waardoor appellant langere tijd niet kon studeren en geen tentamens kon afleggen. Het onderdeel Statistiek 2 betreft deels andere leerstof dan het onderdeel Statistiek I. Ten slotte geeft verweerster aan dat inmiddels bekend is geworden dat appellant in maart en in mei 2006 geen voldoende heeft gehaald voor het tentamen Organization Design, een verplicht vak voor studenten in de premaster Business Administration die de specialisatie Management Studies volgen.

IV. OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

De ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is gericht tegen een beslissing van de examencommissie premaster Business Administration zodat het College bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

Het beroep is binnen de geldende termijn ingesteld.

Voor wat betreft het vereiste belang van appellant bij het onderhavige beroep, overweegt het College dat hangende het beroep bekend is geworden dat appellant nog voor een ander voor hem verplicht vak van de premaster (Organization Design) geen voldoende heeft gehaald zodat zelfs indien appellant door middel van een extra herkansing alsnog een voldoende zou halen voor het vak Statistiek I, hij niet tot het masterjaar kan worden toegelaten.

Nu echter appellant ter zitting heeft aangegeven dat hij voornemens is om ingeval van gegroundverklaring van zijn beroep ook een extra herkansing voor het vak Organization Design te zullen aanvragen, is het College van oordeel dat appellant voldoende belang bij onderhavig beroep heeft.
Dientengevolge oordeelt het College het beroep ontvankelijk.

De beslissing om genenextra herkansing voor het vak Statistiek I te bieden.

Het College overweegt dat de premasteropleiding Business Administration op grond van de Onderwijs- en examenregeling (OER) in 1 studiejaar dient te worden afgerond, hetgeen inhoudt dat de student binnen die termijn voor alle verplichte onderdelen (45 ects) in maximaal 2 tentamenkansen een voldoende dient te behalen. Eén en ander is vermeld op de website, de brochure Masteropleiding 2005/2006 en de masterstudiegids. Appellant heeft niet bestreden dat hij hiervan op de hoogte was.

Artikel 7.3 OER bevat een hardheidsclausule die als volgt luidt: “In cases of special circumstances, the Examination Board may decide to deviate from the existing regulations and guidelines, and on the conditions to be imposed. All cases not covered by this Regulation are decided upon by the Examination Board.”

Verweerster heeft per e-mail van 21 februari 2006 aan alle studenten van de premaster medegedeeld dat zij uitsluitend wanneer er sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden met een beroep op de hardheidsclausule een extra tentamenkans kan toewijzen. Daarbij heeft zij uitgelegd wat naar haar mening dient te worden verstaan onder bijzondere persoonlijke omstandigheden, namelijk als de student langere tijd niet heeft kunnen studeren en tentamens heeft kunnen afleggen door plotselinge, aantoonbare, omstandigheden die buiten de directe invloedssfeer van de student liggen en die niet aan de student te wijten zijn.

Naar het oordeel van het College heeft verweerster hiermee een redelijke uitleg gegeven aan het begrip ‘bijzondere omstandigheden’ als bedoeld in de hardheidsclausule van de OER.

Voorts is het College van oordeel dat verweerster in alle redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de neklachten die door appelland zijn opgevoerd, niet als voormelde bijzondere persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt. De verklaring van de chiropractor is niet afkomstig van een medicus en heeft derhalve niet de waarde van een medische verklaring. Voorts is het College van oordeel dat als de neklachten de prestaties van appelland al negatief hebben beïnvloed, deze geen plotselinge doch wel chronische klachten betreffen die derhalve buiten de werking van de hardheidsclausule vallen. Appellant heeft immers aangegeven dat eerdere neklachten waren verergerd met als gevolg concentratieproblemen. Ook de verklaring van de chiropractor vermeldt dat eerdere klachten het afgelopen jaar zijn verergerd.

V. OORDEEL

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 28 augustus 2006, door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. A.P. Hollander en L. Smeets, leden in aanwezigheid van mr. H.E. Mertens, secretaris.

Was getekend,

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. H.E. Mertens
secretaris